

STRONA SPOŁECZNA TK PISZE DO PAWLAKA

NIE FINANSUJCIE SŁUŻBY ZDROWIA KOSZTEM BEZROBOTNYCH

Pan Waldemar Pawlak
Wicepremier, Minister Gospodarki
Przewodniczący
Trójstronnej Komisji
ds. Społeczno-Gospodarczych

Szanowny Panie Premierze,

Ze zdumieniem przyjęliśmy informację, że na posiedzeniu połączonych Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Zdrowia rozpatrywany będzie poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Projekt ten był już przedmiotem opiniowania w styczniu br. przez partnerów społecznych i zgodnie z opiniami organizacji reprezentowanych w Trójstronnej Komisji proponowane rozwiązanie ocenione zostało negatywnie, a sposób rozwiązywania problemów służby zdrowia kosztem środków przeznaczonych na aktywizację i świadczenia dla bezrobotnych jako niedopuszczalny. Mamy nadzieję, że Rząd podtrzyma swoje negatywne stanowisko do tego projektu.

Projektowana zmiana w ustawie o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych znacząco ogranicza system walki z bezrobociem i przeciwdziałania jego społecznym i ekonomicznym skutkom, praktycznie pozbawiając 1,7 mln bezrobotnych szans na aktywizację zawodową, pomoc w zmianie kwalifikacji, czy skierowanie do pracy subsydiowanej. W warunkach strukturalnego bezrobocia w Polsce i wobec narastającego zjawiska braku rąk do pracy, zgłaszanego przez wielu pracodawców, stanowczo protestujemy przeciwko projektowanym zmianom. Rozwiązywanie problemów służby zdrowia, ważne i potrzebne z punktu widzenia wszystkich obywateli, nie może odbywać się kosztem rozwiązań systemowych w innych dziedzinach życia społeczno-gospodarczego.

W art. 1 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zapisu, że obok zadań państwa w zakresie promocji zatrudnienia i łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej bezrobotnych Fundusz Pracy realizował

będzie cele związane z finansowaniem kosztów świadczeń opieki zdrowotnej. To zamach na Fundusz Pracy pozbawiający go praktycznie szans realizacji ustawowych obowiązków świadczenia pomocy w formie aktywnych instrumentów rynku pracy dla bezrobotnych, ale także wypłacania świadczeń, w szczególności zasiłków dla bezrobotnych. Regulacja taka wprowadza nie tylko brak stabilności finansowej dla realizacji zadań Funduszu Pracy, ale także może być powodem nadużyć w kierunku zwiększania środków finansowych NFZ w zależności od jego stanu finansowego w kolejnych latach.

Uzasadnienie projektowanych zmian stanowi m.in. iż: „Takie rozwiązanie jest uzasadnione tym, że skuteczne prowadzenie aktywizacji zawodowej jest możliwe wyłącznie w stosunku do osób, których stan zdrowia pozwala na podjęcie pracy. Aktywność zawodowa społeczeństwa ma bowiem ścisły związek ze stanem zdrowia tego społeczeństwa” (...). Naszym zdaniem jest to uzasadnienie nieracjonalne i groteskowe, sporządzone wyłącznie dla aktualnych potrzeb finansowych systemu ochrony zdrowia. W myśl prezentowanego w uzasadnieniu toku rozumowania, zgodnie z którym aktywizacja zawodowa jest o tyle zasadna, o ile aktywizowani są zdrowi, należałoby w ogóle zlikwidować Fundusz Pracy, a wszelkie należności podatkowe kierować na ochronę zdrowia.

W planie Funduszu Pracy na 2008 rok z łącznej kwoty przychodów Funduszu 8,176 mld zł na zasiłki przeznaczono 2,083 mld zł tj. 25,5%, a na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu 3,128 mld zł tj. 38,2%. Jednocześnie nowelizacja ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z 24 sierpnia 2007 roku przedłużyła do 2013 roku finansowanie ze środków Funduszu Pracy kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne pracowników urzędów pracy do wysokości 7% środków Funduszu Pracy.

Kuriozalna jest treść uzasadnienia i Ocena Skutków Regulacji omawianego projektu, która wśród podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje wymienia Narodowy Fundusz Zdrowia, wykonawców świadczeń opieki zdrowotnej i Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Dlaczego nie wspomina statutowych zadań ministra właściwego do spraw pracy, dla którego Fundusz Pracy jest jednym z najważniejszych instrumentów oddziaływania na rynek pracy?

Fundusz Pracy jest tworzony ze składek pracodawców, których wpłaty stanowią blisko 90% przychodów Funduszu, a kolejnych 9% pochodzi ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Dotacje budżetowe od kilku lat nie

zasilają Funduszu. Czy w sytuacji wciąż wysokiej liczby bezrobotnych, z czego 47% stanowią osoby długotrwale bezrobotne, a taka sama grupa ma najniższe kwalifikacje i dla znalezienia pracy wymaga wsparcia szkoleniami i stażami finansowanymi dotąd ze środków Funduszu Pracy, stać nas na faktyczną likwidację tego Funduszu?

Polscy Pracodawcy, którzy tworzą Fundusz Pracy, mają prawo, w warunkach braku na rynku pracy odpowiednio wykwalifikowanych pracowników, upomnieć się o środki przeznaczone na ten cel. Naszą argumentację, w warunkach proponowanej zmiany, wzmacnia pytanie o realizację konstytucyjnej zasady, określonej w art. 65 Konstytucji RP, zgodnie z którą Władze publiczne prowadzą politykę zmierzającą do pełnego, produktywnego zatrudnienia i poprzez realizowanie programów zwalczania bezrobocia, w tym organizowanie i wspieranie poradnictwa i szkolenia zawodowego oraz robót publicznych i prac interwencyjnych.

Z poważaniem

Jerzy Bartnik

Prezes Związku Rzemiosła Polskiego

Henryka Bochniarz

Prezydent

Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych

Marek Goliszewski

Prezes Business Centre Club – Związek Pracodawców

Jan Guz

Przewodniczący

Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych

Andrzej Malinowski

Prezydent Konfederacji Pracodawców Polskich

Wiesław Siewierski

Przewodniczący Forum Związków Zawodowych

Janusz Śniadek

Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Warszawa 6 maja 2008 r.

W SPRAWIE FINANSOWANIA PRZEZ PAŃSTWO SKŁADEK ZWIĄZKÓW ROLNICZYCH W ORGANACH UNII EUROPEJSKIEJ

Pan Waldemar Pawlak
Wicepremier, Minister Gospodarki
Przewodniczący
Trójstronnej Komisji
ds. Społeczno-Gospodarczych

Szanowny Panie Premierze,

Organizacje reprezentowane w Trójstronnej Komisji zwracają uwagę, iż w Sejmie odbędzie się I czytanie poselskich projektów ustaw zmieniających ustawę o społeczno-zawodowych organizacjach rolników, ustawę o związkach zawodowych rolników indywidualnych oraz niektóre inne

ustawy (druki nr 441 i 439), utrzymujących w mocy przepisy umożliwiające przekazywanie środków budżetowych na pokrycie kosztów związanych z uczestnictwem polskich organizacji rolniczych reprezentujących interesy rolników indywidualnych na forum ponadnarodowych organizacji i organów Unii Europejskiej.

Uważamy, że ograniczenie tego rodzaju wsparcia do ściśle określonej grupy organizacji jest sprzeczne z zasadą równości, która przewiduje nakaz jednakowego traktowania podmiotów w obrębie określonej grupy. A contrario jeżeli zróżnicowanie sytuacji prawnej podmiotów podobnych nie znajduje odpowiedniego uzasadnienia to nabiera ono cech dyskryminacji, a tym samym narusza konstytucyjną zasadę równości wynikającą z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (vide wyrok TK z dnia 12 grudnia 2001 r., SK 26/01, Z.U. 2001/8/258 oraz orzeczenie z dnia 3 września 1996 r., K. 10/96, OTK ZU Nr 4/1996, poz. 33).

Z uzasadnień do obu projektów ustaw wynika, że jedyną przesłanką wprowadzenia możliwości corocznego przekazywania środków budżetowych na pokrycie kosztów związanych z uczestnictwem polskich organizacji reprezentujących interesy rolników indywidualnych na forum Unii Europejskiej jest chęć wsparcia organizacji, które z tytułu członkostwa w wielu ponadnarodowych organizacjach rolniczych zobowiązane są do ponoszenia wysokich kosztów składek członkowskich, kosztów funkcjonowania biura obsługującego te organizacje w zakresie ich uczestnictwa w organizacjach międzynarodowych, kosztów wykonania ekspertyz i analiz dotyczących poszczególnych gałęzi produkcji rolnej, etc.

Pragniemy jednak zwrócić uwagę, że organizacje pracodawców oraz pracowników reprezentowane w Trójstronnej Komisji, które również przynależą do różnych międzynarodowych organizacji prezentujących interesy pracodawców oraz pracowników w Unii Europejskiej, ponoszą z tego tytułu koszty analogiczne do tych, jakie ponoszą organizacje rolników objęte przepisami proponowanych ustaw.

Uważamy więc, iż w tej kwestii potrzebne jest rozwiązanie systemowe, obejmujące również organizacje partnerów społecznych i liczymy na takie właśnie stanowisko rządu.

Z poważaniem

Jerzy Bartnik

Prezes Związku Rzemiosła Polskiego

Henryka Bochniarz

Prezydent Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych

Marek Goliszewski

Prezes Business Centre Club – Związek Pracodawców

Jan Guz

Przewodniczący

Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych

Wiesław Siewierski

Przewodniczący Forum Związków Zawodowych

Janusz Śniadek

Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Warszawa 6 maja 2008 r.